

Nyhedsbrev 64, januar 23

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19_18_etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf_21.pdf etc

Juli 2016 brød vi linjen så der findes ikke noget nr 38

Hvis du vil støtte os pekuniært er vores **bankkonto 6620 3735570 - Mobile Pay 7508LV**

Fredsvagten var sæføli tilstede ved Folketingets åbning 4. oktober; Jessie, Irene og Ane holder fanerne højt og og kaffen parat :-)

Søndag 16. oktober var vi samlede hos Minna i anledning af Peter Hennings venlige og solidariske donation der var øremærket til festligt lag fremfor politik, og der blev da osse hygget; snakket og sunget. Vi er en lille, men meget sammenrystet flok.

Få dage efter sku vi mødes igen, på slotspladsen, for at runde 21 år

HVERDAGEN

Når jeg nu var i byen søndag, og igen sku være det onsdag, fik jeg skaffet overnatning og ku ta nogle fredsvagter.

Så mandag... ja Inge havde godt nok nævnt det til sammenkomsten søndag: opslagstavlen var ryddet... tsch sch tsch; barnlige fornøjelser.

Inge efterspurgte så hæfteklammer da lageret er ved at være tomt. Jeg kikkede mig om når jeg nu alligevel var i byen, men de var ikke sådan at finde. Den endte hos Kristian som sidst købte klammer da han var opslagsmester.

Og snart er opslagstavlen igen vedkommende.

Stenbro... vi er nogen der savner rotunden; både for stenkanten at sidde på, og for græsplænen og træerne... og den kære Lobbygrisen, og Håbets Ild ku finde ly for turist-ben og -fødder... men FredsVagten indretter sig efter mulighederne, og bænken fungerer.

Skiltene er ved at være slidte og vi har aftalt at jeg maler nogle nye, parate til foråret. Jeg har desværre ikke mere gammel plade til rådighed; det sidste FredsSkib gik til Arbejdermuseet, der nu efter udstillingen gerne vil beholde vores ting. Det får de lov til, men de tilbageleverer dog enkelte

effekter. Således vort eftersøgte Blodige Hænder banner som vi skabte i marts 2003, da Fogh havde ført os i krig med Irak. Her er det min datter Anja på 12 år <3
Ja det var dengang; der var et mangfoldigt flow og opfølgelse af gode ideer... og det er der sgu stadigvæk, selvom kræfterne er færre. Jeg nævner ikke nogen navne, men der er altså nogle der kører med fredsklatten. Tak til jer.

21 ÅR – enogtyve

En dejlig solskinsdag 19. oktober. Vi var som sædvanlig os selv og enkelte tilløbende, herunder Lasse fra Fyn som jeg genkendte fra for 20 år siden; nogen mennesker brænder sig fast; mens de fleste glider bort i tåger.

Jo han ville købe nogle flag og ville i øvrigt gerne være fredsvagt af og til. Håndslag og adresseudveksling. .. men endnu medio december ikke hørt noget. Hmmm endnu endnu en wannabee... det vil jeg helst ikke tro – der var en god kemi synes jeg – og musik; Kristian medbragte guitar, og de sorte faner var på plads.

Stadig ikke mange; men stadigt stædige, kryber vi ud på ydersiden af terrorkuglerne for at slikke den sidste oktobersol før den går bag om Borgen.

Jeg spillede for store og for små; fx en lille familie der kom tilbage <3 <3 :-)

I al simpel fredsommelighed og kærlighed; børnene som skal arve verden har altid været i fokus. Og hvad andet kan jeg gøre end skabe lystighed; vi skal jo leve mens vi gør det. Og Kristian medbragte guitar til mig der ikke selv ku medbringe:

Og udviste en vis interesse for mine sko; de gamle nedarvede jacoformer... hvorfor ved jeg ikke. Men der blev sunget gode sange.

Tak for lån af guitar, uanset de gammel hippiesko. Vi gamle hippier har gennemskuet det de unge selv skal erfare, ved du nok!

Sørgedagen er slut, fredsflagene skal på igen; Doris, Jessie, Kristian, Tine og Åse

Og så var det jo snart valgdag igen – 1. november havde Landsmor Mette bestemt at trække sofavælgerne til urnerne – hun var presset.

Og så kørte Cirkus Valgkamp med Stur Stur Nummer og illusionskunster og slørdans der skjuler de virkelige problemer vi står overfor: overbelastningen af Gaia og faren for atom-ragnarok. Mig mig mig!, som om det gør en fucking forskel set fra en freders perspektiv.

Jeg stemmer på dem oppe i træet “Fuck Systemet”. Jeg mødte en der satte dem op og grinede da hun fortalte at det var reklame for et musikstykke – der er jo QR-kode. Fed idé at bruge valgkampens tilladelse til at plastre byen til med plakater.

Mini Atom March

søndag 6. november var en sådan indkaldt til at møde foran USAmbassaden. Få dage før var der 50.000 mennesker til en klima-demo. Men denne dag var vi måske 200 i protest mod A-våben. Det

er for mig en sørgelig modsætning. Masserne har købt ideen om at vi kan producere os ud af klimaforandringerne, hvis vi vil politisk. Men sætte forbruget ned... NEJ fandme!. Og derfor må vi ha nogle a-våben så ikke nogen ska komme og true os på overfloden... eller noget.

Det siges mig at Greenpeace har stillet et drivhus op på slotspladsen indtil en ny regering er dannet (billede: greenpeace.org) og det kan man jo så se her. De vil gerne påpege vigtige emner som den nye regering skal fokusere på.

Og imens visner den plante der står derinde!, ifølge Inge

4. december mødtes vi til stormøde og hygge hos Ane i Vanløse

her ser vi Minna Irene Jessie Inge Angelika Ane Doris (der 'gemmer sig' bag..) Kristian. Den eneste aktive fredsvagt der ikke er med på billedet er Ulrik, den trofaste Ulrik der holder projektet kørende – tak for det.

Ved denne lejlighed blev det fastsat at 7777-dagen falder 2. februar og vi forsøger at finde på noget.

Og jeg – som er kun sporadisk aktiv, men stadig skriver dette brev, føler mig ude af sync; og opfordrer de aktive til at sende mig små tekster og billeder.

Det har så Tine gjort 7. december:

Et par billeder fra dag 7720 - 7.12.22 hvor der var en stor demonstration for frihed i Iran under parolen KVINDE LIV FRIHED. Der sker virkelig noget i Iran. De taler om at folk (er på vej til) sætter sig sammen i parkerne, på uddannelsesstederne og andre steder for at skrive Irans nye forfatning !

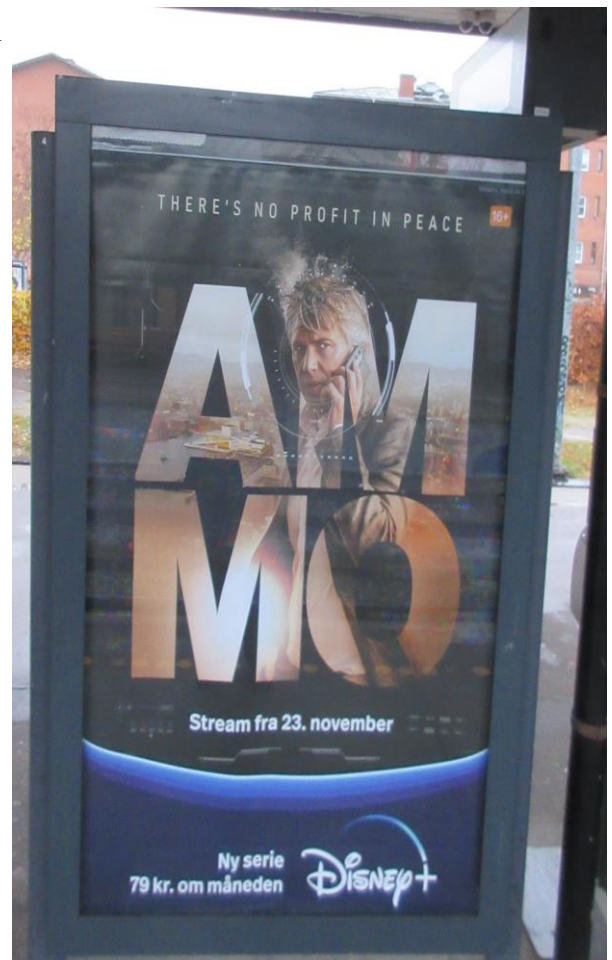
Håbet, livskraften og freden er lysegrønt 😊

Fredskram Tine

Vi nærmer os jævndøgn og jul. Inflationen tegner til en relativt trist jul i det plagede Europa, men oprustningen er fredet, som altid – hvem er det der bestemmer? Vil danskerne denne prioritering. Tror vi på ‘den røde fare’. Mener vi at inflationen er okay i betragtning af at det er det ædle ukrainske folk vi hjælper mod det store fæle Putin-Rusland. Er vi parate til at ofre vores magelighed og fryse i vinter for denne sag? Køber vi ideen om at det er Rusland der vil æde land efter land hvis vi ikke standser dem her. Det er lissom en nedarvet russerskræk fra Sovjettiden, selvom det nu er 31 år siden den konstruktion kollapsede og 33 år siden muren faldt i Berlin. Og så er det jo uundgåeligt at se at stærke kræfter gerne vil ha krig. Hvem sprænger en gasledning mellem Rusland og Tyskland; det engang så stolte stærke Tyskland bøjer nu nakken for Uncle Sam. Hvem har interesser i krig; USAs våbenindustri buldrer. Forlængst ville alle sorger være ovre derude, hvis vi brugte multi-billionerne til at returnere økonomien til 3. Verden – som det stadig hedder, eller hur(?) Men som plakaten på Lyngby Station fortæller:

There's No Profit in Peace

UKRAINE

er desværre stadig et blodigt destruktivt og særdeles farligt foretagende, men sjovt nok har vi 17. december fået støtte fra en uventet side; den gamle koldkriger Kissinger bekræfter talemåden *Da Fanden blev gammel, gik han kloster* (han er 99 år, har jeg hørt)

Men hvis han er blevet blød overfor våbenprofitterne så er han vel på den anden side osse ude af indflydelse. Det ved jeg ikke noget om, så jeg vil istedet huske på at vi nu har fået en dansk koldkriger som Krigsminister. Han håber måske at opnå noget hans far ikke opnåede.

Ja, men ikke for det; hele den politiske top er jo koldkrigere der tror mere på ødelæggelse end på fredsommelig opbygning. Overmagt fremfor samarbejde.

Det er så håbløst – og folk stemmer stadig på dem uanset hvor mange løgne de dækker sig ind med i deres magtspil. Den kognitive dissonans skriger til himlen.

VINTER

Lad os istedet fortsætte denne march på stedet med årets korteste dag hvor Jessie tog nogle billeder.

Vi ser at Greenpeaces drivhus stadig er der selvom den nye regering blev præsenteret 14. december

23. og 27. december var jeg selv i byen i forbindelse med familierinder, og bød da ind på vagttjeneste begge dage.

Som det ses var frostvinteren forbi for denne gang

Jo og så kom Jane forbi 27. december. Hvilken dejlig følsom og fornuftig snak vi fik, en halv times tid hvor hun sad på bænken hos fredsvagten (mig) der sad på klapstolen. Vi så verden ens om det så drejede sig om krigene og oligarkerne, om covid og vaxiner, om konspirationer og løgne, om feltets energier og spirituelle forhold.

Jeg foreslog ikke direkte at hun sku blive fredsvagt... men jeg så at vi nok var jævnaldrende og konkluderede jo da at hun var pensionist; præcis den type FredsVagten behøver til foryngelsen. Og hun talte begejstret om vores betydning 😊

Kryds i kalenderen ved 2. februar hvor vi på en endnu ikke fastlagt måde markerer 7777-dagen.

fredskram
Bo